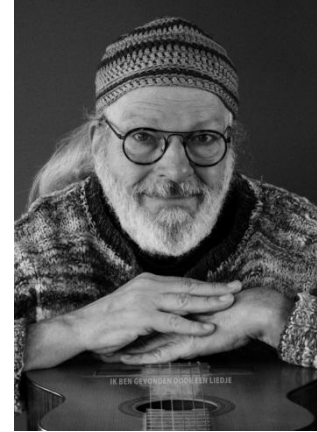

De Figurant vertelt...mei/juni 2026

Lieve mensen,

Nog één keer een berichtje van mij, Theo. Ruim 26 jaar geleden hebben we stichting de Figurant opgericht en we waren verwonderd en diep dankbaar toen we zagen welk een invloed en zegen we konden verspreiden middels ons werk...en jullie steun! Verleden jaar ben ik om persoonlijke redenen gestopt, na 50 jaar optreden, liedjes zingen, talloze diensten verzorgen was het tijd voor wat anders. En ik merk dat mijn identiteit ten diepste niet zit in het rondtrekken en optreden, maar in het geliefd zijn door God. Ook als ik op de fiets zit in Goes op weg naar boodschappen of tijdens het stofzuigen.

Het is mooi om te zien hoe het werk in Amecet door gaat en we nog steeds veel kunnen betekenen voor de 'oude' medewerkers en de nieuwe leiders, Janneke en Mark. En ten diepste natuurlijk voor de kinderen, de wees en de weduwe! Gods koninkrijk wordt zichtbaar door kleine tekenen van barmhartigheid.

Na wat wisselingen in het bestuur ben ik blij en trots dat mijn zus, Els van Teijlingen, die het werk van Amecet begon nu deel is van het Figurant bestuur. En één van haar taken is deze "Figurant vertelt...nieuwsbrief verzorgen. Ze gaat ook de boer op om te vertellen over het werk, laat weten als je geïnteresseerd bent, want als er eentje is die het werk kan toelichten, is zij het wel! Ik heb jarenlang deze nieuwsbrief rondgestuurd, Lisanne heeft het de afgelopen tijd gedaan en ik wil symbolisch de pen nu doorgeven aan Els...Een hartelijke groet vanuit Goes en vrede en alle goeds gewenst...

zo, zus, nu aan jouw de beurt:

En ja, nu is aan mij (Els) de eer om de pen van Theo over te nemen. Voor mij is er (net als bij Theo) ook een nieuwe periode in mijn leven aangebroken... Sinds december ben ik terug in Nederland en ik woon in een huisje, vlakbij het centrum in Goes. Met veel hulp, vanuit mijn gemeente en van vrienden, is het inmiddels een "thuis" voor mij geworden. Ik ben nog steeds aan het "wennen", na 28 jaar Oeganda, maar ik heb het wel naar mijn zin. Ik ben nu ook deel geworden van Stichting de Figurant, en het is grappig, dat ik nu aan de andere kant van het lijntje zit... Maar Amecet heeft nog steeds een groot deel van mijn hart, dus ik ben blij dat ik er, ook in Nederland, nog zo nauw betrokken bij kan zijn. In April heb ik 5 ochtenden informatie gedeeld over Oeganda en over Amecet, aan groepen van de brugklas, van 2 scholengemeenschappen, hier in Goes. En ik ben beschikbaar om dat ook op andere plaatsen te doen, als die kans gegeven wordt. Theo had veel afspraken in het verleden, ik wil jullie gerust stellen, ik zal niet gaan zingen, maar met verhalen en filmpjes kan ik ook mensen vertellen van dit mooie project, Amecet.

Ik heb gelukkig nog veel contact met Amecet en ik ben blij om te vertellen dat het goed gaat in het huis. Omdat er veel kinderen terug naar huis zijn gebracht in de afgelopen maanden, zijn er veel

huisbezoeken gedaan in de laatste paar weken. Ze gaan dan met een klein team de familie opzoeken op het platteland. En met de meeste kinderen gaat het goed. De familie is blij dat het kindje terug is, in een aantal gevallen was de moeder overleden na de bevalling en het kindje was nog zo kwetsbaar om thuis te houden. In 2 gevallen is het kindje weer terug naar Amecet genomen, een kindje was niet veilig in het huis waar het terug gebracht was en in het tweede geval was het kindje ziek geworden en afgevallen. Dat is erg jammer, en de maatschappelijke werkers gaan weer aan de slag om uit te vinden wat er precies is gebeurd.

Ik kreeg ook ander nieuws, wat ik met jullie wil delen. In 2016 werd er een meisje van 6 jaar in Amecet opgenomen. Ze was ernstig ondervoedt, gehandicapt en vreselijk verwaarloosd. Haar naam was Achia. Door een wonder is Achia geadopteerd door een ouder Amerikaans echtpaar, die hun kinderen kwamen opzoeken die als zendelingen in Oeganda werkten. Achia was blind en ernstig gehandicapt, maar ze was omringd door een familie die veel van haar hield. Ze heeft veel medische hulp gekregen, we zijn in contact gebleven met de familie. Op 18 april is Achia overleden, ze mocht 15 jaar worden en was een zegen voor velen mensen. Op de begrafenis werd een collecte voor Amecet gehouden en het oudere echtpaar, de Amerikaanse ouders van Achia, kwamen vorige week naar Amecet om die gift af te dragen en te delen hoeveel Achia voor hen had betekend en hoe dankbaar ze waren naar Amecet toe. Het was een bemoediging voor de stafleden van Amecet. Soms weet je niet hoeveel je hebt gedaan en hoe Amecet een zegen is geweest voor velen..

Het loopt niet altijd zoals we verwachten en dan toch... is het goed. We vragen jullie gebed en steun voor het team in Amecet. Mark en Janneke zijn steeds meer gewend aan het leiding geven van dit mooie werk. En op alle fronten raken ze meer en meer thuis en bouwen hun net werk.

Ik hoop jullie op de hoogte te houden in de toekomst en zo samen iets te betekenen voor Amecet.

Ik wens jullie een goed zomer en een fijne vakantie om te genieten van God's natuur en van elkaar!!

Vrede en alle goeds!

Namens de Figurant,

Els van Teijlingen